

Mgr. Ivana Markytánová – Práce s hudebním motivem v dramatické výchově

Vyjádření vedoucí diplomové práce

Ivana Markytánová je absolventkou hudební vědy na FF MU Brno a znalosti v tomto oboru dobře uplatnila ve své bakalářské práci na téma “Práce s hudebním motivem v dramatické výchově“, kde nabízí zajímavé možnosti propojení jednotlivých oborů - hudební a dramatické výchovy.

Teoretická část

V přehledně členěné teoretické části se autorka věnuje stručnému vymezení oboru hudební a dramatické výchovy a zejména oblastí, které je vzájemně propojují, tj. hudba jakožto přirozená součást dramatické výchovy a základní principy dramatické výchovy platné i pro hudbu/hudební výchovu. Cíle svého projektu stanovuje v souladu s RVP, resp.ŠVP ZUŠ Zábřeh, kde byly lekce realizovány. Pro konkrétní projekt zvolila symfonickou báseň Sergeje Prokofjeva Pěť a vlk. V krátké skladbě pro vypravěče a orchestr z roku 1936 přidelil autor každé z postav konkrétní hudební nástroj či nástrojovou skupinu a hudební téma/motiv, který se v průběhu skladby vyvíjí či vzájemně kříží s jinými motivy. V části I.3. věnované vymezení pojmu hudební motiv a téma by prospěla větší konkrétnost, není zcela jasné jaké „hudební úseky“ má autorka na mysli (např. odkaz na notový záznam v příloze, příp. přímé odkazy u jednotlivých lekcí). Přínosné z hlediska propojování a hledání průniků DV a HV by také bylo vymezení a srovnání pojmu hudební motiv/téma a literární motiv/téma - ve skladbě Pěť a vlk se vypravěč střídá s hudbou a s libretem se v lekci i přímo pracuje.

Praktická část:

Autorka dobře reflektuje průběh lekcí, vnímá rozhodující detaily v jednotlivých krocích i individuální potřeby samotných účastníků dílny. V případě potřeby citlivě mění původní plán dle nastalé situace a potřeb ve skupině (viz poznámky k první lekci – neplánovaná diskuze o poslechu a postavách).

Zápis jednotlivých lekcí je přehledný a sestává z názvu lekce (u lekce č.7 a č.8 ovšem název chybí), cílů lekce, použitých metod a technik, pomůcek, samotného scénáře lekce a poznámek k lekci reflektujících její konkrétní realizaci. Škoda, že v části „Metody a techniky“ převládá někdy obecnost a nejsou pojmenovány konkrétní techniky DV, které ale v samotné lekci využívány jsou (např. Lekce.1 – pohybová improvizace s bočním vedením; Lekce č.2 – zvuková etuda, jednoduchý scénář, Lekce č.3.- učitel v roli; Lekce č.5 – charakterizace postavy pohybem, pohybová stylizace, pohybová improvizace atd.). Obsahově a metodicky tvoří první tři lekce jakýsi úvod, vzhled do světa hudby a jeho řeči, porozumění možnosti jeho mimohudebního sdělení. Čtvrtá lekce se věnuje samotnému příběhu Pěti a vlka. Autorka si je vědoma dle následné vlastní reflexe, že se nepodařilo vybudovat dostatečné napětí a zázemí pro závěrečnou aktivitu rozhodování, zda má postava Pěti pomoci zvířecím kamarádům, což je dle mého názoru dáno nedostatečným vybudováním hlavní postavy (až v lekci č.7) i postav konkrétních zvířecích kamarádů (částečně v lekci č.5). Budování napětí a hře s odhalováním příběhu skrytého v hudbě (inspirovaného hudbou) nepomáhá ani to, že jsou děti seznámeny

četbou s celým libretem již ve čtvrté lekci, tedy na počátku soustavnější práce se symfonickou básní. Obírá se tak o moment překvapení, postupného odhalování, práci s napětím, což je pro děti mladšího školního věku, jímž je projekt určen, důležitým motivačním zdrojem. Z této úvahy vychází má případná doplňující otázka: Co by diplomantka po zkušenostech z první realizace svého projektu v dalším provedení s novou skupinou dětí mladšího školního věku změnila či naopak zásadně zachovala (v celkové koncepci či jednotlivých krocích) a proč? V závěru se autorka zmiňuje, že děti příběh natolik zaujal a inspiroval, že vzniklo divadelní představení. Jaké metody volila autorka na cestě k inscenaci s dětským kolektivem a jakou roli hrála v inscenaci hudební složka?

Ivana Markytánová prokázala svou schopnost poučené práce s hudebním motivem v rámci přípravy mladých divadelníků i zpětné reflexe. Hudební a zvuková složka k divadlu a dramatické výchově nerozlučně patří a je tedy záslužné hledání nových možností propojování hudebněvýchovných a dramatickovýchovných metod a technik. Zvolené hudební dílo posloužilo jako velmi vhodný materiál pro práci v literárně dramatickém oboru, pro hlubší porozumění hudebnímu jazyku skrze metody a techniky DV, neplánovaně i jako inspirační zdroj pro inscenační tvorbu.

Práci doporučuji k obhajobě, navrhuji klasifikaci B-C.

V Praze 29.8.2018

Ivana Sobková